

igen, særlig hvis det ærede Medlem for Assens kunde have ham under Armen, saa kom han nok igennem. Dette er dog ikke Hovedsagen. Det, jeg vilde omtale, drejer sig om Vederlaget til Forskolelærerinder og Pogeskolelærerinder, hvem Undervisning i kvindelig Haandgerning i vedkommende Hovedskole paalægges. Jeg misunder ingenlunde vore brave Forskolelærerinder dette Lønningstillæg, men det er et Lønningstillæg, og jeg kan ikke se, at der er nogen egentlig Begrundelse for det. Jeg har forgæves i Forslagets Motiver saavel som i det, der af den højtærede Minister blev fremsat til Støtte for Forslaget, søgt noget, som kunde motivere det tilstrækkeligt. Maaske ser jeg fejl, men jeg kan ikke se rettere, end at vi derved komme til at lønne dette Arbejde to Gange. Den Gang vi lagde Skoleplanerne omkring i Kommunerne, vidste vi jo, at disse Lærerinder skulde udføre dette Arbejde. Jeg hører, at man i enkelte Kommuner, men det er da ogsaa kun i ganske enkelte Kommuner, har været i Tvivl, om Paalæget ogsaa gjaldt, hvor man kun havde Forskolelærerinder, men i de fleste Kommuner, det er jeg overbevist om, er man gaaet ud fra, at Ordet Lærerinde i den Betydning ogsaa omfatter Forskolelærerinder, og da man lagde Skoleplanerne, tog man Hensyn til det forøgede Arbejde og tillagde dem noget højere Løn. Det, som jeg betragter som forkert, er, at man giver dette Lønningstillæg paa den Maade, at vi komme ind paa at lønne to Gange. Man har adskillige Steder her i Landet den, jeg vil kalde det: Uskik, at man fastsætter et Embedes Omfang og fastsætter en Løn derfor, og saa giver man sig til bagfter at lønne særskilt for de enkelte Bestillinger, som høre ind derunder. Det er noget af det, jeg synes, man kommer ind paa, naar vi følge Forslaget, som det er.

Der er ogsaa en anden Side af Sagen, og det er, at man kommer til at fordele dette Lønningstillæg meget lidet retfærdigt, det er slet ikke de lavest lønnede, der faa Tilskuddet, det er dem, der ere ansatte som Lærerinder ved Hovedskolen. Der er anført en Grund derfor — jeg husker ikke, hvilket æret Medlem det var, der udtalte den —, og det var, at disse Forskolelærerinder vilde blive glade ved at faa dette Lønningstillæg. Jeg indrømmer, det er en Grund, og vi vilde vel allesammen være glade ved at komme hjem til vore Forskolelærerinder, som vi holde meget af, med disse 50 Kr. i Lommen, men jeg ser

alligevel ikke, at denne Grund er tilstrækkelig. En anden Ting er, om vore Forskolelærerinder ere lønnede for lavt. Men ere de det, synes jeg, vi maa tage Sagen paa en anden Maade og undersøge, hvorledes de ere lønnede, og saa se at skaffe dem et Tillæg, der trænge mest dertil.

Jeg vil blot endnu gøre nogle faa Bemærkninger — den ærede Formand har jo anbefalet os at begrænse os. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) fremsatte en hel Del meget store Ønsker. Jeg skal slet ikke komme ind paa dem, for det var vel heller ikke det ærede Medlems Mening at faa dem ført frem samtidig med dette Forslag. Det ærede Medlem talte om en bedre Skolehygiejne. Paa det Omraade er jeg ganske vist enig med det ærede Medlem — dog i Begrundelsen deraf er jeg ikke ganske enig. Det ærede Medlem omtalte, som det staar at læse i Tidenden, en hel Del kedelige Forhold, som, hvis de vare sande, vilde være en Skamplet paa vort Skolevæsen: at der spyttedes paa Gulvene, at Børnene brugte at gøre Tavlen ren ved at spytte paa den og viske ud med Haanden, og der manglede Skiftedøjtøj — det sidste er nu til Dels Tilfældet. Men jeg tror dog, at det ærede Medlem har tænkt mere paa den Tid, han selv gik i Skole, som jo falder sammen med den Tid, jeg gik i Skole, for da vare Forholdene ganske vist saadanne. Men dersom det ærede Medlem vil følge med ud paa Landet, vil han se, at de allerfleste Steder findes der i Skolen Reoler, og der findes Skiftedøjtøj, og Børnene sidde heller ikke barfodede; de sidde ganske vist ikke med Sivsko — naa, det var maaske heller ikke det Ord, det ærede Medlem brugte — men med gode hjemmelavede Kludesko, og i det hele findes der ikke saa meget Griseri og overhovedet ikke mange Steder noget af den Art, som fandtes i gamle Dage. Noget lignende er det med den bekendte Udviskning af det skrevne paa Tavlen. Det ærede Medlem vil se, at i mange Skoler staar der en hel Række Flasker med Vand, netop beregnede til det Brug. Og det ærede Medlem vil ogsaa finde Spyttebakker i Skolerne. Men det ærede Medlem har fuldstændig Ret, naar han mener, at vi ikke ere komne vidt nok — kun synes jeg ikke, man skal male Forholdene sortere, end de ere —, for Forholdene ere ikke saa gode, som de burde være, det indrømmer jeg, og dersom det ærede Medlem har ment eller har ventet ved at fremdrage denne Sag, at vi skulde